

Cupa sortii

Camelia Ardelean

Zidiți în cochilia de fantasme,
Abrutizați de dogme sau plăceri,
Absenți la tot, refugiați în basme,
Ne rușinăm, trufași, de ce-am fost ieri.

Ne închinăm la-nvățături abstracte,
Dorind, cu zel, pe toți să-i epatăm.
Ființe de carton, nu suntem apte
Nici dragoste, nici ură s-arătăm.

Ne-nghesuim, tăcuți, pe-o rogojină
De-orgolii reci, ce-ndeamnă la eșec,
Voința noastră-i scut din plastilină,
Iar îndărătnicia-i lemn de tec.

În cupa sortii ne e izbăvirea,
Amară ca licoarea de pelin.
E-o luptă dârză a ne-nvinge firea,
Când clipa-i înecată de venin.